



temporada alta

FESTIVAL DE TARDOR DE CATALUNYA · GIRONA / SALT

Molly Sweeney

by Brian Friel



Direcció Miquel Gorriz

Premi Quim Masó 2011

Dossier de l'espectacle

Setmana 11

MOLLY SWEENEY

Direcció de Miquel Gorriz

5 de desembre del 2011, 21h

Sala La Planeta



MOLLY SWEENEY, de Brian Friel, dir. Miquel Gorriz

Brian Friel (*Dansa d'agost*), figura referencial de la dramaturgia contemporània, és l'autor de *Molly Sweeney*, considerada una de les peces més brillants de l'obra d'aquest autor irlandès, que excel·leix en l'art d'explicar històries. Molly, que està casada amb Frank, és cega des que era petita. El seu marit, però, és un campió de les causes perdudes i insistirà que Molly es visiti i es deixi operar pel doctor Rice, un cirurgià oftalmòleg que albira l'oportunitat de recuperar el prestigi de què havia gaudit feia temps. Els mateixos personatges, a tres veus, es justifiquen i expliquen la seva versió de la transformació del món de la Molly i les raons que els impulsen a actuar. L'altre element de la felicitat és un equip artístic de primer ordre encapçalat per Miquel Górriz (direcció) i amb intèrprets de la talla de Xicu Masó, Carles Martínez i Míriam Alamany. Aquest mateix equip artístic, que farà l'estrena absoluta de *Molly Sweeney* a Temporada Alta, ha estat artífex de joies com *El fantàstic Francis Hardy* (2004), també de Friel, o *El silenci del mar* (2008).

Dani Chicano



MOLLY SWEENEY, UNA QÜESTIÓ D'IDENTITAT

El nord-irlandès Brian Friel, autor destacat del teatre anglosaxó, va guanyar el premi New York Drama Critics Circle amb *Molly Sweeney*, text inspirat en el llibre *Un antropòleg en Marte*, del neuròleg Oliver Sacks. Aquest muntatge en català, dirigit per Miquel Gorriz a partir de la traducció de Jordi Fité, ha obtingut enguany el premi Quim Masó per a projectes de producció teatral.

La Molly Sweeney (Míriam Alamany) és cega des de la infància, però viu una vida rica i satisfactòria en la foscor. El seu recent marit Frank (Carles Martínez), un home a l'atur, idealista i lluitador per les bones causes, coneix al doctor Rice (Xicu Masó), cirurgià oftalmòleg molt famós abans, però ara en decadència. Tots dos, guiats per les seves ambicions particulars, convencen a la Molly perquè es faci una operació que li donarà visió.

La intervenció serà un èxit, però la Molly passarà d'un primer moment d'èxtasi pel fet de poder veure a un malestar profund quan s'adona que ha perdut el seu propi sentit de les coses i que ha de construir-se, partint de zero, tot un món nou. Mitjançant la multiplicitat dels punts de vista de tots tres personatges, *Molly Sweeney* ofereix una metàfora múltiple: d'una banda sobre la aprehensió del món i la identitat individual; d'altra, sobre les implicacions ètiques de la ciència; i d'altra, potser menys òbvia, sobre els efectes destructius derivats de la pèrdua d'identitat dels pobles.

I tot això amb dosis equànimes d'esperança i desesperança, i amb un llenguatge de gran densitat poètica, emotiu i que, a la vegada, fa reflexionar fins a la inesperada i commovedora conclusió.

Sergio Aguilar



SINOPSI

“Aprendre a veure-hi no és com aprendre un altre llenguatge, és com aprendre un llenguatge per primer cop.” Diderot.

Cega des de l' infància, Molly Sweeney viu una vida rica i satisfactòria en la foscor. El seu marit (Frank), un campió de les bones causes, a l'atur, la convenç perquè es faci una operació per restaurar-li la visió. Amb l'ajut d'un cirurgià oftalmòleg, que havia sigut famós fa temps, (Rice) i que busca la manera de redimir la seva reputació, Molly aspira a tenir l'oportunitat d'experimentar el món tal com el veuen els altres. Però, és aquest món de llum suficient recompensa per abandonar el món que ella s'ha anat creant per ella mateixa? Impregnada amb la rica tradició irlandesa d'explicar histories, aquesta obra utilitza tres veus per teixir un tapís d'allò que és real i allò que és imaginat. Deixant de ser cega, Molly també deixa tot un món mental, no només una manera de sentir, sinó també d'interpretar i d'entendre. La falsa correlació entre veure i entendre, l'ús de la llum i la foscor, visió i ceguesa com a metàfores del coneixement i la visió interior, són l'essència d'aquesta obra.



EL TRADUCTOR HA DIT...

Hi ha vegades que vas al teatre i vius una experiència emocional que et trasbalsa, que et fa sentir viu, que et dona un cop de puny a l'estomac i et fa reaccionar. Quan això passa, crec que és un privilegi, una sort ser-ne testimoni i voldries poder-ho compartir amb tothom. A finals de l'any 1994 vaig tenir ocasió de veure l'obra *Molly Sweeney* a l'Almeida Theatre, de Londres, dirigida pel mateix autor, Brian Friel. Des de llavors, motivat per l'impacte que aquesta història em va deixar, em vaig posar a treballar per aconseguir que, algun dia, es pogués veure a casa nostra. Ha costat. Ha sigut una història on la constància i la paciència m'han permès superar el desànim i arribar, avui, a la seva estrena.

Inspirada en un cas real que el neuròleg Oliver Sacks va narrar en el seu llibre *Un antropòleg a Mart*, l'obra va guanyar el New York Drama Critic's Circle Award l'any 1995 i va representar un pas endavant en la carrera de Brian Friel, una superació del repte que suposava escriure un nou text després de *Dancing at Lughnasa (Dansa d'agost)*, l'obra més coneguda, representada i premiada que aquest dramaturg irlandès havia escrit poc anys abans, el 1990.

Tres personatges. La Molly Sweeney, una noia cega des de l' infància que ha anat venent la seva discapacitat i es perfectament feliç amb la seva vida. Frank, el seu marit. Un entusiasta de les causes perdudes, que es proposa com a objectiu aconseguir que la Molly hi torni a veure. I el Doctor Rice. Un oftalmòleg vingut a menys, que veu en la Molly l'oportunitat de recuperar el prestigi perdut.

Molly Sweeney és una obra especial, diferent. La seva estructura dramàtica, tan encertada, amb els tres personatges que adopten la condició de monologuistes i recuperen, així, la tradició irlandesa dels storytellers o contadors de històries, (tot un repte interpretatiu per als actors i per la direcció), la subtil qualitat metafòrica d'aquesta història sobre la ceguesa "curada", fan que resti viva dins la nostra memòria, molt temps, després d'haver sentit les darreres paraules que ens diu la Molly. Els seus monòlegs es van inter-teixint, entrant i girant al voltant de les seves vides, fins a arribar a la inesperada i commovedora conclusió d'aquesta peça impactant. I aquesta conclusió, inevitablement, ens fa reflexionar sobre les conseqüències de voler ajudar als altres, sobre l'estreta relació (potser imprescindible?) entre altruisme i egoisme, sobre els perills de voler imposar als altres una determinada visió del món. A vegades aquestes conseqüències poden ser terribles.

Desitjo, de tot cor, que pugueu experimentar la intensitat d'aquesta història i que, quan sortiu del teatre, malgrat el cop de puny, us sentiu afortunats d'haver-la viscut.

FITXA

Text **Brian Friel**

Traducció **Jordi Fité**

Dramatúrgia i direcció **Miquel Gorriz**

Actors **Míriam Alamany, Carles Martínez i Xicu Masó**

Veü del pare **Pere Arquillué**

Veü infermera **Teresa Sánchez**

Ajudant de direcció i moviment **Eva Roig**

Assessorament d'espai **Elisabet Castells**

Il·luminació **Nani Valls**

Vestuari **Maria Araujo**

Espai sonor **Toni Ubach**

Perruqueria **Toni Santos**

Disseny d'imatge **Hernán Martínez**

Reportatge fotogràfic **Irene Prat**

Coordinació general i producció executiva **E T E R I (Montse Prat , Txell Felip)**

Producció



Col·laboració





MOLLY SWEENEY, de Brian Friel, dir. Miquel Gorriz

Amb la col·laboració de **Premi Quim Masó**

Premis QUIM MASÓ

Agraïments : Premi Quim Masó, Irene Prat, Vol-Ras, Platea

ESTRENA ABSOLUTA

Dia i hora 5 de desembre, 21h	teatre T
Lloc Sala La Planeta	
Durada 2h (aprox.)	Preu 18 €



TREBALLS COMUNS

Míriam Alemany, Carles Martínez, Miquel Gorriz i Xicu Masó, són professionals del món de les arts escèniques amb una concepció, compromís i gust per una manera determinada d'entendre i fer teatre que els ha portat a compartir i crear projectes artístics.

2009 *Alaska i altres deserts* de H.Pinter. Dir: Xicu Masó. Intèrprets: Carles Martínez i Míriam Alemany. Prod. Sala Planeta de Girona. Festival de Temporada Alta.

2009 *L'home dels coixins*, de M.Macdonagh. Dir: Xicu Masó. Intèrpret: Miquel Gorriz. Teatre Lliure

2008 *El silenci del mar*, de Vercors. Adaptació teatral de la novel·la. Dir: Miquel Gorriz. Intèrprets: Míriam Alemany, Xicu Masó, Pere Arquillué. CAET, CAER, EL CANAL. Set nominacions i dos Premis Butaca 2008.

2008 *Els diaris d'Adam i Eva*, de Marc Twain. Dir: Xicu Masó. Intèrprets: Carles Martínez i Míriam Alemany. Prod. La mirada. Teatre Capitol.

2007 *L'aigua*, de Jesus Moncada. Dir: Xicu Masó. Intèrprets: Miquel Gorriz. CAET.

2007 *Tres versions de la vida*, de Yasmina Reza. Dir: Xicu Masó. Intèrprets: Carles Martínez i Míriam Alemany. Teatre Lliure.

2006 *El vostre gust*, de W.Shakespeare. Dir: Xicu Masó. Ajudant direcció: Miquel Gorriz. Intèrprets: Carles Martínez i Míriam Alemany. Teatre Romea.

2006 *La strada* de Fellini. Dir: Xicu Masó. Intèrprets: Miquel Gorriz i Míriam Alemany. Teatre Principal de Badalona. Centre dramàtic del Vallès.

2005 *La mel*, de T. Guerra. Dir: Miquel Gorriz. Intèrpret: Xicu Masó. Temporada Alta.

2004 *El fantàstic Francis Hardy*, de Brian Friel. Intèrprets: Xicu Masó i Míriam Alemany. Teatre Romea de Barcelona.

2004 - 2003 *El mestre i Margarita*, de M.Bulgakov. Adaptació de Jean-Claude Carriere. Dir. Xicu Masó. Intèrprets: Carles Martínez i Míriam Alemany. Teatre Lliure.

2003 *Romàntics alemanys* (recital de poesia). Dir: Miquel Gorriz. Intèrprets: Míriam Alemany i Carles Martínez. Sala Maria Plans (Terrassa). Producció Centre Dramàtic del Vallès.

1994 *La comèdia de l'olla*, de Plaute. Dir.: Xicu Masó. Intèrpret:: Carles Martínez. Prod. El talleret de Salt

1992 *El metge per força*, de Molière. Dir. Xicu Masó. Intèrpret:: Carles Martínez. Prod. El Talleret de Salt

1991 *Com un Magritte*, de Tom Sttopard. Dir. Xicu Masó. Intèrpret:: Carles Martínez. Prod. El Talleret de Salt

1991 *El príncep de Dinamarca*, sobre *Hamlet* de W. Shakespeare. Dir. Xicu Masó. Intèrpret: Carles Martínez. Prod. El Talleret de Salt



JORDI FITÉ

Sabadell, 1962

Traductor

Sabadell, 1962. Llicenciat en filologia anglo-germànica (UAB, 1987)

Després d'estar molts anys vinculat a diversos grups amateurs de Sabadell, primer en l'àmbit del teatre per a infants, i després ja amb el Teatre del Sol, (on vaig compartir les tasques de director de la companyia titular durant quatre temporades dirigint-hi *L'amasiment de l'harpia*, de Shakespeare, *Revolt perillós* de J.B.Priestley, *El Ventall*, de Goldoni, *L'hort dels cirerers*, de Txèkhov, i *Molt soroll per no res*, de Shakespeare) vaig marxar a Londres per realitzar un curs de direcció escènica a *The School of the science of acting*, l'any 1995 i al tornar, vaig crear el grup il·lús teatre.

Com a professional freelance he dirigit diversos espectacles amb aquest grup: *T'han enganyat*, *Immaculada*, d'Enric Larreula, (premi al *Millor Espectacle* a la *Tercera Mostra de Teatre Breu de Barcelona* de 1998); i una sèrie d'espectacles de creació pròpia que, malgrat obtenir un gran èxit de públic i de crítica, no van tenir ressò a Barcelona, ja que només es van moure per un circuit de Sabadell i comarca:

Vam començar l'any 1998 amb l'espectacle *Res de nou aquest nadal*. El 1999 va ser *La mentida menys falsa*, muntatge que reflexionava sobre l'art; *Digue'm la veritat sobre l'amor*, 2000 (aquí el tema és evident); *Ser o no ser*, 2001 (amb sonets, cançons i monòlegs de W. Shakespeare); *Més que res*, 2002 (un cabaret literari-musical); *Vés a saber*, 2003 (intent de reflexió sobre la felicitat); *Parole, parole*, 2004 (on ens preguntàvem si és veritat que parlant la gent s'entén). L'any 2005 vam crear l'espectacle *just for pleasure* un cabaret literari. L'any 2006 vam aprofitar l'any Mozart per muntar l'espectacle *250.La veu de Mozart*. En ocasió del 10è aniversari de la companyia, l'any 2007 vam crear l'espectacle *i 10*, on reflexionàvem sobre el pas del temps. L'any 2008 l'espectacle que vam crear tornava a prendre el format de cabaret literari musical, amb el títol *de sobres*. I finalment, l'any 2009 vam presentar un



muntatge titulat Shakespeare, sonets (en ocasió del quatre-cents aniversari de la publicació dels sonets). Música en viu, poesia i Shakespeare.

També he estat el responsable de la direcció escènica, vestuari, escenografia i il·luminació de diverses òperes que l'Ajuntament de Sabadell ha produït: *Brundibár* de Hans Krása, (2002) amb direcció musical de M. Valdivieso; *Hansel i Gretel* d'Engelbert Humperdinck, (2004) direcció musical de Josep Ferrer); *El petit escura-xemeneies* de Benjamin Britten, (2005) direcció musical de Josep Vila. Una nova versió de *Brundibar* amb direcció musical de Jordi Mora (2006), l'estrena de l'òpera *La lluna en un cove* d'Albert Carbonell, amb direcció musical d'Alfons Reverté, (2007), *L'Arca de Noè* de Benjamin Britten, amb direcció musical de Lluís Vila (2008) i una nova producció de *Brundibár*, amb direcció musical de Daniel Mestre (2009)

A més, he estat ajudant de direcció en les següents produccions: *Penjats* de Tim Firth, direcció de Tanzim Townsend (Villarroel, 1999), *Crim Perfecte* de F. Knott, direcció de Carles Canut (Teatre Joventut, 2000), *Taurons* de David Mamet, direcció de Ferran Madico (Villarroel, 2000), *Palabras encadenadas* de Jordi Galceran, direcció de Tanzim Townsend (Teatro Infanta Isabel, Madrid, 2000), i vaig participar, durant una primera fase, com a ajudant de direcció de l'obra *Acosta't* de Patrick Marber, direcció de Tamzin Townsend, el 2003.

Pel que fa a l'àmbit de les traduccions, tinc traduïdes dues obres de l'autor anglès Alan Ayckbourn: *L'home del moment* i *El temps i la vida*. També vaig traduir *Bruixes a Salem* (The Crucible) d'Arthur Miller, per encàrrec de l'Associació d'Espectadors del Teatre Lliure, (i en vaig ser el responsable de la direcció de la lectura dramatitzada que se'n va fer al Teatre Lliure l'any 1996).

De l'autor americà John Guare vaig traduir *Sis graus de separació* (Six degrees of separation) i del també americà Joe DiPietro, l'obra *Passat el riu i bosc endins* (Over the river and through the woods). Aquesta obra es va estrenar el maig de 2007 en una coproducció del Centre Cultural de Sant Cugat i el Teatre Romea, amb direcció d'Oriol Broggi.



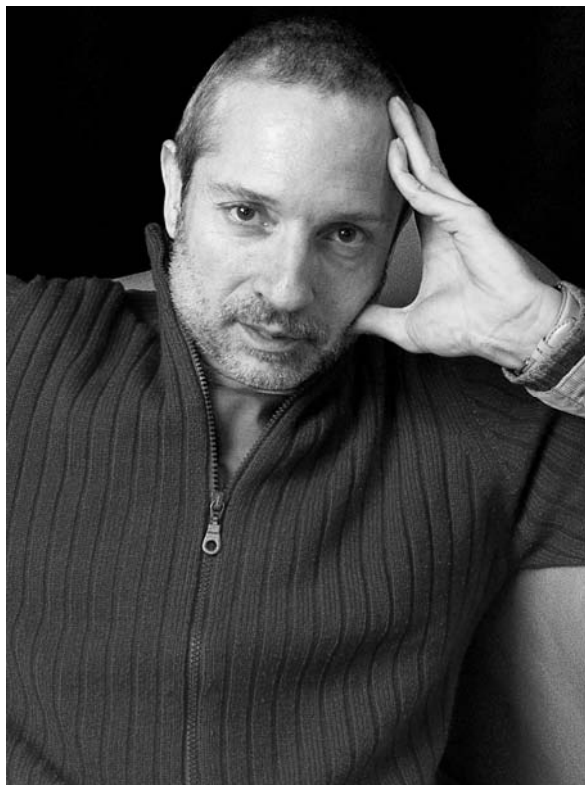
De Brian Friel, autor irlandès, vaig traduir *Molly Sweeney*. I d'Eric-Emmanuel Schmitt, vaig traduir les seves *Variacions Enigmàtiques* (Variations Énigmatiques), estrenada al Teatre Villarroel, el gener de 2008.

La darrera traducció que he acabat és *Democràcia* (Democracy), de Michael Frayn.

I pel que fa a la música, he compost diverses peces per a obres de teatre: *Molt soroll per no res*, W. Shakespeare. Teatre del Sol, 1992-93; *Margarida* de Lola Anglada (adap. Anna Fité); *Bruixes a Salem*, d'Arthur Miller. Lectura dramatitzada, Teatre Lliure, 1996. *Estrella Delta*, d'Anna Fité (publicat per l'Ed. La Galera, col. Tramoia); *T'han enganyat Immaculada*, d'Enric Larreula. Casal Pere Quart, Sabadell, 1997; *La mort d'un viatjant* d'Arthur Miller. Lectura dramatitzada, Teatre Lliure, 1999, (també vaig ser-ne responsable de la direcció escènica).

MIQUEL GORRIZ

Terrassa, 1964



Actor i director

Llicenciat en interpretació a l'Escola Superior d'Art Dramàtic del Vallès, (Institut del Teatre) l'any 1985, amb la presentació d'una tesina que obté Matricula d'Honor, i estudis d'interpretació a l'Institut del Teatre de Barcelona (1985-88).

Actualment és professor d'interpretació i director adjunt de l'Escola d'Òpera de Sabadell (2002-11).

Professor d'interpretació i director d'escena del Taller d'Òpera de l'Escola Municipal de Música de Terrassa (2009-11). Professor del Conservatori Superior de Música del Liceu de Barcelona i director d'escena de la Jove Companyia d'Òpera (2010-11).

En aquest camp ha estat també professor d'interpretació de l'Aula de Teatre de Mataró (1991-06), de l'escola Cristina Rota de Madrid (2001), i eventualment de l'Institut del Teatre de Barcelona.

Membre del Teatro Fronterizo, debuta com actor l'any 1986 amb José Sanchis Sinisterra i l'obra *Ñaque o de piojos y actores*, i com actor, autor i director amb Sergi Belbel i l'espectacle *Minim.mal Show* al 1987.

Al 1988 obté amb Anna Ullibarrí el Premi Adrià Gual i funda la Companyia Minim.mal; *A i B, Discurs sobre la dificultat de comunicar-se amb els morts*, de G. Manganelli i *Lulú* de F. Wedekind.

Ha estat ajudant de direcció de John Strasberg i Xicu Masó.



A partir de 1990 compagina direcció, interpretació, docència i música. Ha dirigit més de vint-i-cinc espectacles de petit i gran format dels que destaquem: *El silenci del mar* de Vercors. CAET, CAER, EL CANAL (Set nominacions i dos Premis Butaca). 2008. *Doble contra senzill*, de Maria Barbal. (Dramatúrgia i direcció). El Celler D'espectacles. 2008. *Don Giovanni* de W. A. Mozart amb Pau Monterde. AAOS. 2009. *Berlín (Tribut a l'Òpera de tres rals)*, amb Ester Formosa. Actor, dramatúrgia i direcció. 2010. *Primer Amor* de S. Beckett, amb Àlex Ollé (La Fura dels Baus) i Pere Arquillué. Festival Grec 2010. Pere Arquillué va rebre el Premi Ciutat de Barcelona i Premi Nacional de Teatre 2011 per *Primer Amor*. *Così fan tutte* de W. A. Mozart amb Pau Monterde. AAOS. 2010. *Gianni Schicchi* de G. Puccini. Jove companyia d'Òpera del Conservatori del Liceu. 2010. *Visca els nuvis* de Jan de Hartog amb Joan Pera i Amparo Moreno. Teatre Condal. Focus 2011. *Il Barbiere di Siviglia* de G. Rossini, amb Pau Monterde. AOOS. 2011. *La Mèdium* de G. C. Menotti. Jove companyia d'Òpera del Conservatori del Liceu. 2011. *Murphy (Tragèdia a Handsome House)*, de J. Faneca. Companyia Vol-Ras. 2011.

Recitals de poesia amb Pere Arquillué com *Fil de memòria* (G. Ferrater) o "Vague stelle dell'Orsa" (G. Leopardi); de música amb Esther Formosa com *La Canyí*, *Jo no em quedo per vestir sants*, *Boom*, o *Època*, i Òperes com *Cavalleria Rusticana*, *Pagilacci*, o *Dido i Aeneas*.

Com actor ha participat en una dotzena d'espectacles dels que destaquen: *Cartas de amor a Stalin* de J. Mayorga, amb J. Sanchis Sinisterra. *Allò que tal vegada s'esdevingué* de J. Oliver, i *Els viatgers de l'absenta* de M. Molins, amb Frederic Roda i els realitzats sota la direcció de Xicu Masó : *La Strada* de F. Fellini, *L'aigua* de J. Moncada, i *L'Home dels Coixins* de M. McDonagh, (nominat millor actor de repartiment als Premis Butaca 2009 pel paper de Michal).

La seva col·laboració amb Amics de l'Òpera de Sabadell / Òpera Catalunya comença l'any 1993 amb *Don Pasquale*, *Madamma Butterfly*, i *Nabucco*. A partir del 2002, és co-director dels muntatges de Pau Monterde per les produccions de la AAOS: *La Bohème*, *Lucia di Lammermoor*, *Manon*, *Le nozze di Fígaro*, *La flauta màgica*, *La Cenerentola*, *Suor Angelica*, *Gianni Schicchi*, *Don Giovanni*, *Così fan tutte*, *Il Barbiere di Seviglia*.

Del 1993 al 2000, seguint el camí de Gato Perez, va ser cantant del grup de rumba catalana Ai Ai Ai, amb concerts i gires per Catalunya i Europa. Amb Ai Ai Ai va editar quatre CD's.

Ha rebut el Premi Quim Masó 2011 per projectes de muntatge per l'obra *Molly Sweeney* de Brian Friel.

MÍRIAM ALAMANY

Actriu

Ha estudiat l'especialitat d'interpretació a l'Institut del Teatre de Barcelona. També ha fet cursos amb la directora nord-americana Carol Rosenfeld i un stage amb l'actriu noruega Juni Dahr.



TEATRE

Teatre Nacional de Catalunya

2009 *El inspector*, de N.Gogol. Dir: Sergi Belbel

2007-2008 *La plaça del diamant*, de Mercè Rodoreda. Adaptació de Benet i Jornet Dir: Toni Casares

2003 *La comedia dels errors*, de W. Shakespeare. Dir.: H.Pimenta.

Teatre Capitol

2008-2009 *Els diaris d'Adan i Eva*, de Marc Twain. Dir: Xicu Masó.

2007-2008 *Tres versions de la vida*, de Yasmina Reza. Dir: Xicu Masó.
Mort accidental d'un anarquista, de D. Fo. Dir.: P. Planella.

Teatre Romea

2007 *Mas alla del rio* de Joe di Pietro. Dir: Oriol Broggi.

2006 *La estrada*, de Fellini. Versió teatral de Gerard Vázquez. Dir: Xicu Masó.

2005 *Al vostre gust* de W. Shakespeare. Dir: Xicu Masó.

2004 *El curandero* de Brian Friel. Dir: Xicu Masó.

Teatre Lliure

2003 *El mestre i Margarita*, de M. Bulgàko. Dir: Xicu Masó.

2007 *Tres versions de la vida* de la Yasmina Reza. Dir: Xicu Maso.



Teatre Tantarantana, Teatreneu , Sala Muntaner, Teatre Ardenbrut

- 2010** *Alaska i altres deserts*, de H. Pinter. Festival Temporada Alta.
2008 *El silenci del mar*, de Vercors. Dir: Miquel Gorriz.
2007 *La indiana*, d'Angels Aymar. Dir: Julio Alvarez.
2006 *Pulsión*, de F.Z.Kroetz. Dir: Gloria Balaña.
2005 *Buits*, de Toni Martin. Dir: Lourdes Barba.
2001 *Oncle Vània*, d' A. Txèckhov. Dir: J. Minguell.
2000 *Audiencia y vernizaje* de V. Havel. Dir: J. Minguell.
1996 *Cambis*, de Toni Martin. Dir. P. Anglas.
1995 *Oleanna* D. Mamet. Dir. M. Managuerra

Teatro de la Abadía de Madrid (Corral de Alcalá de Henares)

- 2005** *Voces póstumas*, de P. Atienza. Dir: J.Hinojosa
2004 *El laberinto*, d'Eric Emmanuel Schmitt. Dir: Joaquín Hinojosa.

TELEVISIÓ

- 2007** Participació a la sèrie *Jet lag* (TV3) (cap: 61)
2004 Participació a la sèrie *Hospital central* (tv5) (cap: 105)
2002 Participació a *Jet lag* Cap.17 (TV3)
2001 Participació a *Mirall trencat*. Cap:3-6-4 (TV3)
El comisario (Boca televisión) Cap: 46 (TV5)
Psico-expres (Dagoll Dagom) Pers: La Somnis (TV3)
2000 Participació a la sèrie *Laberint d'hombres* (TV3) i *La cosa nostra* (TV3).Cap: 429

CINEMA

- 2009** *Gemidos*. Curt. Dir: Pedro Ribosa i Xesc Cabot. Productora: Magnètic Films.
2004 *L'avi*. Curt. Dir: Mar Cerda.
2000 *Todo me pasa a mi*. Dir: Miquel García. Productora: Iris Star. Distribuidora: Filmmax.
Repartiment: J. Albalà, L. Dueñas, J. Collet, C. Brondo, M. García i M. Alamany.
1998 *Al final del río*. Curt. Dir: Tito Gifre. Productora: Polar Star Films.
1994 *Agatha*, de M. Duras . Curt. Dir: H.Bonnin

PREMIS I MENCIONS

- 1994** Premio Extraordinari d'Art Dramàtic de l'Institut del Teatre

CARLES MARTÍNEZ

Actor

Ha realitzat estudis d'Interpretació a l'Institut del Teatre de la Diputació de Barcelona i estudis d'interpretació a The International School Of Drama (London) amb Michael McCallion



CINEMA

2003 *Duende*, de Javier Gascon.

1998 *La ciudad de los prodigios*, de Mario Camus, amb Olivier Martínez, François Marthouret, i Emma Suarez.

1994 *Dies de guerra*, de Jan Baca i Toni Garriga

1992 *Accident*, de Jan Baca i Toni Garriga.

1989 *Veronica L: una dona al meu jardí*, d'Antoni Padrós.

TELEVISIÓ

2010 *Sagrada família*; Dagoll Dagom (TV3) Personatge fixe (Eduard)

2004-05-07 *Lo Cartanyà*; El Terrat (TV3) Personatge fixe(Anselmo)

2002 *Mentides*; capítol nº 18 de la sèrie JET LAG (TV3-OVIDEO). Sèrie de la cia. T DE TEATRE amb realització de Sònia Sánchez.

2001 Invitat especial a un capítol de la sèrie *Psico-express*. (DAGOLL DAGOM-TV3).

2000 *Cabell d'àngel*; telemovie produïda per TV3 i dirigida per Miquel Folk.

1999 Invitat especial de la sèrie *Carvalho* (TELE5) unitat Italiana dirigida per Franco Giraldi.

1998- Invitat especial de la sèrie *Laura* (TV3). Realització:Sònia Sánchez. Protagonista de la sèrie *La memoria dels cargols*. Sèrie produïda per DAGOLL DAGOM/TV3/OVIDEO. Realització: Eduard Cortés i Jordi Frades.

1996 Invitat especial a la sèrie *Estació d'enllaç* (TV3). Realització: Sílvia Quer.

1994 *Vandalucia*; telemovie Hispano-Alemanya amb direcció de Mikael Lähn.

Aparició a la sèrie *Quico* (V3-MAD TV) Realització:Eduard Cortés.



TEATRE

- 2010** *Nadal a casa dels Cupielo*, d'Eduardo Di Filippo. Dir: O. Broggi. Prod: La Perla. Biblioteca de Catalunya
- 2009** *Alaska i altres deserts*, de H. Pinter. Dir: Xicu Masó. Prod. Sala Planeta de Girona. Festival de Temporada Alta.
- 2009** *Hamlet*, de W. Shakespeare. Dir: O. Broggi. Prod. La Perla. Biblioteca de Catalunya.
- 2009** *L'inspector*, de N. Gogol. Dir: S. Belbel. Teatre Nacional de Catalunya.
- 2008** *Els diaris d'Adam i Eva*, de Marc Twain. Dir: Xicu Masó. Prod. La mirada. Teatre Capitol.
- 2008** *El rei Lear*, de W. Shakespeare. Dir: Oriol Brogi. Prod. La Perla. Biblioteca de Catalunya.
- 2008** *La plaça del diamant*, de Mercè Rodoreda. Adaptació realitzada per Josep Maria Benet i Jornet. Dir: Toni Casares. Teatre Nacional de Catalunya.
- 2007** *Pels pèls*. Dir: Abel Folk. Gira per Catalunya.
- 2007** *El ventall de lady Windermere*, d'Oscar Wilde. Dir: J. M. Mestres. Teatre Nacional
- 2007** *Tres versions de la vida*, de Yasmina Reza. Dir: Xicu Masó Teatre Lliure.
- 2006** *La strada*, de Fellini. Dir: Xicu Masó Teatre Principal de Badalona. Centre dramàtic del Vallès.
- 2006** *El vostre gust*, de W. Shakespeare. Dir: Xicu Masó. Teatre Romea.
- 2006** *No hay nada bueno en ti. Por eso te amo*. Espectacle de creació a partir de poetes del Segle d'Or espanyol. Dir: Manuela Lorente. Corral de comedias de Alcalá de Henares i Teatro de la Abadía.
- 2005** *Casa i jardí*, d'Allan Ayckbourn. Dir: Ferran Madico. Teatre Bartrina i Fortuny de Reus.
- 2005** *Al vostre gust*, de W. Shakespeare. Dir: Xicu Masó. Teatre Grec.
- 2005** *Ròmul el gran*, de Friedrich Dürrenmatt. Dir: Carles Alfaro. TNC.
- 2004** *Testre sense animals*, de Jean- Michel Ribes. Prod. FOCUS, S.A. Dir.: Sergi Belbel
- 2004** *Plou a Barcelona*, de PAU Miró. Dir.: Toni Casares. Sala Beckett
- 2004** *Liliom*, de Ferenc Molnar. Dir: Carlota Subirós. Sala Beckett
- 2003** *Primera plana*, de Ben Hecht i Charles Mc Arthur. Dir: Sergi Belbel. Teatre Nacional de Catalunya.
- 2003** *El mestre i Margarita*, de M. Bulgakov. Adaptació de Jean-Claude Carriere. Dir.: Xicu Masó. Teatre Lliure.
- 2003** *Començament sense fi*, basat a partir de textos de Kafka. Dir. G. Lavaudant. Teatre Nacional de Catalunya.
- 2002** *La filla del mar*, d'Angel Guimerà. Dir. Josep M^a Mestres. Prod: Teatre nacional de Catalunya.
- 2002** *Victor o els nens al poder*, de Roger Vitrac. Dir. J. Ollé. Prod: Teatre Lliure.
- 2001** *Mort accidental d'un anarquista*, de Dario Fo. Dir: Pere Planella. Prod: Teatre de Calaix/Zitzània/Tantaka. Teatre Club Capitol.
- 2001** *Pluja seca*, de Jaume Cabré. Dir: Joan Castells. Prod: Teatre Nacional de Catalunya
- 2000** *La comedia dels errors*, de W. Shakespeare. Dir.: Helena Pimenta. Prod: Teatre Nacional de Catalunya i Ur Teatro.
- 1999** *L'estiueig*, de Carlo Goldoni. Dir.: Sergi Belbel. Prod: Teatre Nacional de Catalunya
- 1999** *Hamlet*, de William Shakespeare. Dir.: Lluís Homar. Grec 99, Bitò Produccions i Teatre Lliure.
- 1999** *Els gegants de la muntanya*, de Luigi Pirandello. Dir. Georges Lavaudant. Prod: TNC-ODEON.
- 1998** *El sopar dels idiotes*, de Francis Vewer. Dir.: Paco Mir. Prod.: El Tricicle/Vania/Gay Mercader
- 1997** *Fum, fum, fum*, de Jordi Sanchez. Dir.: Josep M^a Mestres. Prod.: Centre Dramàtic de la Generalitat de Catalunya (CDGC) ROMEA.
- 1997** *A trenc d'alba*, d' Ignasi García. Dir.: Pere Ànglas. Prod.: Sala Beckett.



- 1997** *La bona gent*, de Santiago Rusiñol. Dir.: Pep Cruz. Prod.: CDGC.
- 1996** *El temps i l'habitació*, de Botho Strauss. Dir. Lluís Homar. Prod. CDGC/Centro 1996 Dramático Nacional/Teatre Lliure.
- 1996** *De poble en poble*, de Peter Handke. Dir. Joan Ollé. Prod: Grec 96.
- 1996** *Macbeth*, de William Shakespeare. Dir. Tamzin Townsend. Prod.: Grec 95.
- 1995** *Candido*, sobre el conte de Voltaire. Dramaturgia: Joaquín Hinojosa. Dir: Carles Alfaro. Prod: Moma Teatre/El talleret de Salt.
- 1995** *Treball d'amor perdut*, de William Shakespeare. Dir. Ferran Madíco.
- 1995** *L'hora dels adéus*, de Narcís Comadira. Dir.: Joan Ollé. Prod.: CDGC.
- 1994** *La comèdia de l'olla*, de Plaute. Dir.: Xicu Masó. Prod.: El talleret de Salt.
- 1994** *Discurs sobre la dificultat de comunicar amb els morts*, sobre un conte de Giorgio Manganelli. Dir. Miquel Górriz. Prod: MINIM-MAL.
- 1993** *La guardia blanca*, de Mijaíl Bulgákov. Dir. Pavel Khomsky. Prod. CDGC.
- 1992** *La mort*, de Woody Allen. Dir. Al víctor i Enric Flores. Prod. G.A.T. de l'Hospitalet.
- 1992** *El metge per foça*, de Molière. Dir. Xicu Masó. Prod: El Talleret de Salt.
- 1991** *Com un Magritte*, de Tom Sttopard. Dir. Xicu Masó. Prod. El Talleret de Salt.
- 1991** *Toto esperant Godot*, de Samuel Beckett. Dir. Frederic Roda i Fàbregas. Prod: CD Valles.
- 1991** *El príncep de Dinamarca*, sobre HAMLET de W. Shakespeare. Dir. Xicu Masó. Prod: El Talleret de Salt.
- 1990** *L'especulador*, sobre un relat d'Honoré de Balzac. Dir. Fausto Carrillo. Prod. CD Valles.
- 1990** *Els dos bessons venecians*, de Carlo Goldoni. Dir. Fausto Carrillo. Prod: C D Vallès.
- 1989** *El botí*, de Joe Orton. Dir.: Josep Minguell. Prod.: Centre Dramàtic del Vallès.
- 1989** *Tafalitats*, sobre textos de Karl Valentin. Traducció i sel·lecció: Feliu Formosa. Dir: Pau Monerde. Prod: Centre Dramàtic del Vallès.
- 1988** *Ho estic tocant demà*, sobre textos de Cortázar, Goethe, Txeckhov, etc. Sel·lecció: Feliu Formosa. Dir. Frederic Roda i Fàbregas. Prod: CD Vallès.
- 1988** *Cambo Companys*, sobre discursos parlamentaris de l'època de la 2^a República. Dir. Frederic Roda i Fàbregas. Prod. Frederic Roda i Carles Martínez.

PREMIS

Premi al millor actor de l'any concedit per la crítica teatral de Barcelona per les següents obres:
El sopar dels idiotes (1998) i *Fum, fum, fum* (1997).

XICU MASÓ



Actor

DIRECTOR

-
- 2011** *Petits crims conjugals*, d'Eric-Emmanuel Schmitt. Teatre Poliorama.
2010 *Concert tempestiu*, espectacle musical a capella. Temporada Alta.
2009 *Alaska i altres deserts*, de Harold Pinter. Sala La Planeta.
2009 *L'home dels coixins*, de Martin McDonagh. Teatre Lliure.
2008 *Els diaris d'Adam i Eva*, de Mark Twain. Club Capitol.
2007 *La historia del señor Sommer*, de Patrick Süskind. Centre cultural de Sant Agustí de Durango.
2007 *L'aigua*, de Jesús Moncada. Centre d'Arts Escèniques de Terrassa, Temporada Alta i Sala Muntaner.
2007 *Tres versions de la vida*, de Yasmina Reza. Teatre Lliure.
2006 *L'estrada*, de Federico Fellini. Teatre Romea.
2005 *Al vostre gust*, de W. Shakespeare. Espectacle inaugural Grec 2005.
2004 *El fantàstic Francis Hardy*, de B. Friel. Teatre Romea, Grec, Forum.
2004 *Sota el til·ler*, de Connor Mac Pherson. Centre Dramàtic del Vallès i Sala Becket.
2003 *El mestre i Margarita*, de Mijail Bulgakov. Teatre Lliure de Barcelona, Grec.

Revés, d'Antonio Tabucchi (Teatre Lliure, Teatro de la Abadía). *Réquiem*, d'Antonio Tabucchi (Teatre Tantarantana). *Absolutament lluny*, de Josep J. Julien (Centre Dramàtic del Vallès i Sala Becket). *Història de una muñeca abandonada*, de Sastre / Strelher (Centre Dramàtic Nacional Teatro Maria Guerrero). *Els gegants de la muntanya*, de Luigi Pirandello (Teatre Lliure). *L'última copa*, de Harold Pinter (Teatre Lliure). *Jacques i el seu amo*, de Milan Kundera (Talleret de Salt, Sala Gran de l'Institut del Teatre). *El príncep de Dinamarca*, de T. Letser (Talleret de SALT. Teatre Poliorama de Barcelona). *L'escapi*, de Molière (Talleret de Salt, Teatre Municipal de Girona). *Tot esperant l'esquerrà*, de Clifford Odets (Talleret de Salt, Teatre de Salt), *Strictu senso*, de Jordi Rabones i Xicu Masó (Teatre de l'Estació, Sala Planeta de Girona). *Woyzeck*, de G. Büchner (Teatre de l'Estació, Teatre de Salt).



ACTOR

2009 *Una comedia española*, de Yasmina Reza. Dir. Silvia Munt Teatro Valle Inclán.

2008 *El silenci del mar*, de Vercors (Jean Bruller). Dir. Miquel Gorriz. CAET, CAER, EL CANAL i Sala Muntaner.

2008 *Tres versions de la vida*, de Yasmina Reza. Teatre Capitol.

2005 *La mel*, de Tonino Guerra. Dir. Miquel Gorriz Temporada Alta.

2004 *Oncle Vània*, de Txekhov. Dir. Joan Ollé. Teatre Lliure.

2004 *El fantàstic Francis Hardy*, de B. Friel. Dir. Xicu Masó Teatre Romea.

Víctor o els nens al poder, de R. Vitrac, dir. Joan Ollé (Teatre Lliure). *Càndid*, de Voltaire, dir. Carles Alfaro (Teatre de la Comedia de Madrid). *Nit de reis*, de W. Shakespeare, dir. Konrad Zsbiedrich (Talleret de Salt, Mercat de les Flors, Teatro de la Comedia de Madrid). *L'hort dels cirerers*, de Txekhov, dir. Konrad Zsbiedrich (Talleret de Salt, Mercat de les Flors), *Tartuf*, de Moliere, dir. Konrad Zsbiedrich (Talleret de Salt, Mercat de les Flors). *Informe per a una academia*, de F. Kafka, dir. Quim Masó (Talleret de Salt, Teatre Adria Gual). *Després del vol*, de Montserrat Mitjans, dir. Montserrat Mitjans (Teatre de l'Estació, Sala Becket). *Prendre partit*, de R. Harwood, dir. Ferran Madico (Talleret de Salt, Sala Villarroel)

PREMIS I MENCIONS

2009 Dues nominacions als premis Butaca per *L'home dels coixins*.

2004 Premi Serra d'Or, premi Bucata al millor espectacle teatral i nominat als premis Max per *El mestre i Margarita*



LA PREMSA HA DIT...

LA FI DEL MÓN

La cultura irlandesa està “embruixada” per la figura del poeta gaèlic Anthony Raftery, que va morir cap a l’any 1835 i va entrar en el folklore com el final d’una gran tradició, la darrera parada d’un viatge de 1500 anys. En realitat era un captaire, que tocava el violí i recitava els seus versos a la gent, tan pobres com ell. Raftery, com Homer, era cec. I també com Homer, els seus versos pertanyien a una cultura oral, a les delicades continuïtats de la parla i la memòria. Però, a diferència d’Homer, no parlava de d’allò que era heroic i èpic, sinó d’allò que era elegíac. El seu poema més famós, escrit en irlandès però recordat sobretot en les seves diverses traduccions, contraposa la seva pròpia ceguesa a la gran sordesa que nota al seu voltant, a mesura que el seu món es va acabant.

Sóc Raftery el poeta,

Ple d’esperança i d’amor,

Amb ulls que no tenen llum,

Amb una amabilitat que no té tristesa.

Anant cap a l’oest amb el meu pelegrinatge

Amb la llum del meu cor,

Feble i cansat,

Cap al final del meu camí.



Veieu-me ara,

Amb la cara a la paret,

Tocant música

Per a les butxaques buides.

Gran part del teatre de Brian Friel sembla dominat per la mort d'aquesta llum. *Translations* està situada a l'època en que va morir Raftery, i és una elegia per la pèrdua del llenguatge en el que escrivia. *Making History* explora el col·lapse del món gaèlic, del qual Raftery n'era un últim vestigi. Fins i tot *Dancing at Lughnasa*, tot i que està situada en els anys 30, està imbuïda amb la mateixa sensació de col·lapse, d' involució d'una cultura. Friel és, en un cert sentit, el dramaturg de la fi del món, o com a mínim, de la fi d'un món que, per la gent que ho experimenta, ve a ser el mateix.

Tot i ser una obra petita, íntima – essencialment una peça de cambra – *Molly Sweeney* és una altra obra de la fi del món. I els delicats contrapunts del poema de Raftery – una ceguesa alegre, un públic incapaç de comprendre, un món que s'acaba – també marquen el ritme de la suau música d'aquesta obra.

Molly Sweeney és una versió privada, interior, de la història pública i política que s'explica en moltes obres de Friel. Deixant de ser cega, Molly també deixa tot un món mental, no només una manera de sentir, sinó també d'interpretar i d'entendre. La falsa correlació entre veure i entendre, l'ús de la llum i la foscor, visió i ceguesa com a metàfores del coneixement i la visió interior, són l'essència d'aquesta obra. Al no voler entendre que la Molly té la seva pròpia manera de sentir el món que l'envolta (una manera que és com una llengua desconeguda, incomprendible per aquells que no la parlen però en canvi, és gairebé natural en aquells que si ho fan), en Frank i el Sr. Rice actuen com colonitzadors o missioners, xocant amb un món que no entenen i que van destruir amb el seu entusiasme arrogant.

Els paral·lelismes entre aquesta pèrdua particular, privada, i les pèrdues públiques en altres obres de Friel fan que sigui difícil no veure que hi ha, al menys en un cert nivell, un element



de metàfora política. Això és concretament així perquè Friel ha fet servir molt sovint la discapacitat física - a *Translations* la Sarah no pot parlar, o bé a *Dancing at Lughnasa* la incapacitat mental de la Rose, per exemple - com a metàfora dels problemes en el món públic.

Però tot és ambivalent en les obres de Friel. Ell va néixer a Irlanda del Nord (que pertany al Regne Unit) però viu a l'altre cantó de la frontera, a la República d'Irlanda. Fronteres i límits, exili, canviar d'estat - aquestes són claus constants en la seva obra, i es repeteixen a *Molly Sweeney*. Idees d'exilis i de terres frontereres - la Molly té por de ser exiliada del món de fosc en el que sempre ha viscut, i acaba en un espai fronterer entre allò que és real i allò que és imaginari - apareixen al llarg de l'obra. I en aquest nivell, la Molly representa una mena d'esperança.

I, és que, igual que *Dancing at Lughnasa*, *Molly Sweeney* és una obra trista que va avançant amb una corrent d'alegria. Mentre que en un nivell Friel és un autor que es lamenta per la pèrdua del llenguatge, en un altre anhela un reialme més enllà dels sentits estàtics, una manera d'expressar coses que no estigui sobrecarregada amb paraules. A *Lughnasa*, el gran moment és la dansa en que les germanes trenquen les cadenes del llenguatge i es llençen a una comunió extasiant amb el món. A *Molly Sweeney*, hi ha un moment semblant en l'evocació que fa la Molly de la sensació de nadar: "*Simplement deixar-te dur per aquesta experiència – amb tots els porus oberts i ansiosos per aquest món de sensacions pures, només de sensacions – sensacions que no podrien haver augmentat amb la visió – una experiència que només existia a través del tacte i el contacte amb la pell; i moure's amb rapidesa i rítmicament per aquell món que t'embolcallava; i sentir tanta seguretat, tant alliberament, tanta harmonia...*"

És en aquests moments quan la Molly viu en un món sense fronteres. La línia divisòria entre ella i l'aigua, entre l'interior i l'exterior, està esborrada i ella es converteix en un tot amb el que la rodeja. Alliberada del llenguatge, de la necessitat de nombrar i definir, ara ja pot entrar en una zona de joia, d'alegria. Igual que en Raftery, viatge amb la llum del seu cor.

En uns moments en que l'esperança torna a Irlanda després de 25 anys de desesperança, *Molly Sweeney* ens proporciona una advertència i una promesa. Ens avisa que és de bojos



creure que la manera que un veu el món és la única manera vàlida, i que és una estúpida pensar que no costa res destruir l'univers mental d'una altra persona. Però també ens dona la promesa que suposen els plaers d'obrir-se, de la recompensa que rau més enllà de les certeses del llenguatge fix. Friel és un dels pocs escriptors en el teatre contemporani que saben donar la part que toca d'esperança i de desesperança, i crear una obra que es manté equànime entre les dues.

Fintan O'Toole

Fintan O'Toole és un columnista i crític del diari The Irish Times. article aparegut en el programa de ma de la producció del Gate Theatre, de Dublín. Octubre 1994.

Dani Chicano, *El Punt Avui*, 04/12/2011

Górriz, Martínez, Alamany i Masó estrenen demà
'Molly Sweeney', de Brian Friel, a la sala La Planeta

Història de bones intencions

Dani Chicano

GIRONA



Brian Friel
(*Dansa d'a-
gost*) va
partir d'un
relat del

neuròleg Oliver Sacks
(*Despertar-se*), inclòs en
el recull *Un antropòleg a
Mart* (Anagrama), per
construir la història de
Molly Sweeney, una dona
cega de naixement, que
viu una vida rica i plena,
recentment casada amb
Frank, un home a l'atur,
idealista i defensor de
grans causes, fins que
l'efervescència de la passió
ha de deixar pas a la con-
stància i la perseverança,
punt en què l'objectiu ori-
ginal es desdibuixa. Frank
coneix el doctor Rice, ci-
rurgjà oftalmòleg amb un
passat brillant, però im-
mers en un imparable pro-
cés de decadència. Frank,
guiat per la seva passió pel
que és aparentment una
bona causa, i el doctor Ri-
ce, que veu la possibilitat
de rehabilitar-se social-
ment i recuperar part de
l'esplendor perdut, con-
vencen Molly per tal que se
sotmeti a una operació
que li ha de permetre de
veure-hi. La intervenció
serà un èxit i, després d'un



Carles Martínez (Frank), i Míriam Alamany (Molly), al darrere, a l'escenari ■ IRENE PRAT

moment inicial d'èxtasi,
Molly s'adona que s'ha de
construir un món nou
partint de zero.

Molly Sweeney, que
s'estrenarà demà (21h) a
la sala La Planeta, va gu-
nyar el 5è premi Quim Ma-
só a projectes de produc-
ció teatral. La peça té una
estructura poc convencio-
nal, ja que els tres perso-
natges, Molly (Míriam Ala-
many), Frank (Carles
Martínez) i el doctor Rice
(Xicu Masó) adrecen al pú-
blic un monòleg cadascun,

la seva veritat, de manera
que l'espectador ha d'anar
encaixant les peces per ob-
tenir una visió global
d'una realitat que és poli-
èdrica. Miquel Górriz va
explicar el dia de la presen-
tació de l'obra que aquesta
estructura és "un al·licient
dramàtic", i que la peça
planteja molts temes: "La
difícil relació entre allò di-
ferent i l'homogeneïtat; el
debat de la relació entre
veure i entendre... hi ha re-
flexions en molts àmbits
de la nostra vida", com

ara, també, les implica-
cions ètiques de la ciència,
o la manera d'entendre el
món i la identitat indivi-
dual, conflictes ètics i mo-
rals profunds. I tot això
amb un llenguatge de la
densitat poètica caracte-
rística de Friel, que ha
traduït Jordi Fité.

Miquel Górriz assegu-
ra que han treballat la
peça "com si es tractés
d'una obra plàstica, físi-
ca, de manera que partim
des d'un punt de vista
físic, emocional". ■

Diari de Sabadell, 03/12/2011

La traducció de «Molly Sweeney» de Jordi Fité s'estrena al Temporada Alta

Premi Quim Masó 2011, la dirigeix Miquel Górriz dilluns a La Planeta de Girona

Autor també de *Dansa d'agost*, el dramaturg nord-irlandès Brian Friel aborda a *Molly Sweeney* els perills de voler millorar la vida dels altres a qualsevol preu, com per exemple tornant la vista a una cega de naixement. Fascinat per l'obra, el sabadellenc Jordi Fité en va fer una traducció que ha merescut el Premi Quim Masó i aquest dilluns es porta a escena a Girona.

CARLES CASCÓN

Les bones intencions poden tenir fatals conseqüències, com per exemple la destrucció de tot un món sòlidament cimentat i la necessitat de començar de zero i aprendre una nova manera de sentir, d'interpretar i entendre.

A *Molly Sweeney* aquesta reflexió es fa més evident encara amb la metàfora de la vista recuperada, i planteja qüestions com si l'ànima altruista es mou més pel bé aliè o pel propi, els límits ètics de la ciència o, com apunta Sergio Aguilar, una metàfora «potser menys òbvia, sobre els efectes destructius derivats de la pèrdua d'identitat dels pobles».

Inspirat en un cas real

El text, inspirat en un cas real del llibre *Un antropòleg a Mart*, del neuròleg Oliver Sacks, va reportar a Brian Friel el premi New York Drama Critics Circle. Jordi Fité, traductor, director teatral i dramaturg sabadellenc, va veure l'obra el 1994 a l'Almeida Theatre de Londres, dirigida pel mateix Brian Friel, i «en aquell moment vaig quedar impactat», recordava aquesta setmana a D.S.

A partir d'aleshores el seu petit somni era veure un dia la peça estrenada aquí i en català, i es va llançar a la traducció. Uns anys de feina, correccions i revisions més tard, Jordi Fité ha tingut el seu premi: la traducció ha merescut, amb encoses elogis del



D'esquerra a dreta, Carles Martínez, Miriam Alamany, Jordi Fité i Xicu Masó

jurat, el Premi Quim Masó 2001 per a projectes de producció teatral i finalment s'es-

D.S.

L'obra compta amb Miriam Alamany, Carles Martínez i Xicu Masó

trena aquest dilluns (21h.) a la Sala La Planeta de Girona dins el festival Temporada Alta.

Dirigeix el muntatge Miquel Górriz –vinculat estretament

a Sabadell a través de l'Escola d'Òpera, on es professor i director adjunt– i el protagonitzen Miriam Alamany, Carles Martínez i Xicu Masó amb producció del Centre d'Arts Escèniques de Terrassa i La Sala Teatre de Rubí amb la col·laboració de L'Estruch de Sabadell, on han assajat com a companyia resident.

Tres personatges

Una de les conseqüències del premi era l'estrena de l'obra, però tot i així no ha estat fàcil, ja que «ens ha costat lligar l'agenda de tothom», diu Fité.

ni interactuen entre ells. Són uns monòlegs però molt ben entreteixits», explica Fité.

Són Molly Sweeney (Miriam Alamany) –una dona nascuda invident però que té una vida rica i satisfactòria en la seva foscor–, el seu recent marit Frank (Carles Martínez) –un idealista a l'atur que alimenta la seva existència amb bones

D.S.

«Voler fer el bé té el perill d'imposar el pensament únic», adverteix Fité

causes– i el cirurgià oftalmòleg doctor Rice, que veu una oportunitat de recuperar el prestigi perdut.

Amb l'operació per restaurar la visió a la Molly l'autor nord-irlandès mostra que «a vegades voler fer el bé té el perill de l'efecte contrari i d'imposar el pensament únic», conclou Jordi Fité, que en la traducció no ha hagut de treballar amb un llenguatge poètic pel lèxic «però sí per la simbologia i les imatges que descriu» ■





Diari de Girona, 26/11/2011

Temporada Alta presenta l'obra «Molly Sweeney», guanyadora del premi Masó

► La beca Primer Acte, de la Fundació Jaume Casademont, porta «Viatge a la lluna» a Bescanó

GIRONA | DdG

■ El Festival de Temporada Alta va presentar ahir la sisena edició dels Premis Quim Masó i va presentar l'estrena de l'obra guanyadora de l'edició anterior, *Molly Sweeney*, que s'estrenarà el 5 de desembre que ve a la Sala Planeta de Girona.

La finalitat d'aquests premis és la d'impulsar la producció i exhibició dels muntatges de teatre amb text en llengua catalana i on es combini la creativitat i la qualitat amb el públic infantil i familiar com a referent, segons informen els convocants del certamen.

La dotació dels premis és de

30.000 euros per a cada guanyador i les sol·licituds es poden presentar fins al 31 de gener de 2012. Els guanyadors es donaran a conèixer en el mes d'abril que ve.

Un dels principals incentius d'aquesta convocatòria és poder estrenar l'obra en el marc del Festival Temporada Alta.

En aquest sentit, els espectacles guanyadors del 5è Premi Quim Masó i la 1a Beca Primer Acte s'estrenarà per primera vegada els pròxims 5 i 8 de desembre respectivament.

Molly Sweeney és el nom de l'obra dirigida per Miquel Gorriz i

guanyadora de la convocatòria d'aquest 2011.

La Sala la Planeta serà l'escenari d'aquesta producció que neix a partir d'un text de Brian Friel. La història explica la vida de Molly, cega de petita i casada amb Frank, qui insisteix en l'operació de la seva dona amb el doctor Rice; un oftalmòleg que albira l'oportunitat de recuperar el prestigi de què havia gaudit al seu moment.

Gorriz va explicar ahir que «Brian Friel fa del cas clínic poesia» i amb una estructura narrativa «no convencional» a partir de tres monòlegs que es van entre-

llaçant. «S'explica la història d'unes relacions humanes amb un rerefons ètic i identitari», va apuntar el director del festival. Mentre que la Beca Primer Acte, de la Fundació Jaume Casademont, dona l'oportunitat al *Viatge a la lluna* el pròxim 8 de desembre al teatre de Bescanó i també en el marc del festival escènic. L'obra parteix del conegut conte escrit per Josep Maria Espinàs i compost per Xavier Montsalvatge que, en aquesta proposta, continua amb una història de nova creació del compositor Albert Guinovart i del director Pau Miró.

Dani Chicano, *El Punt Avui*, 26/11/2011

L'organització del premi Quim Masó i la beca Primer Acte, i les companyies, presenten els projectes guanyadors el 2010, 'Molly Sweeney' i 'Viatge a la Lluna'

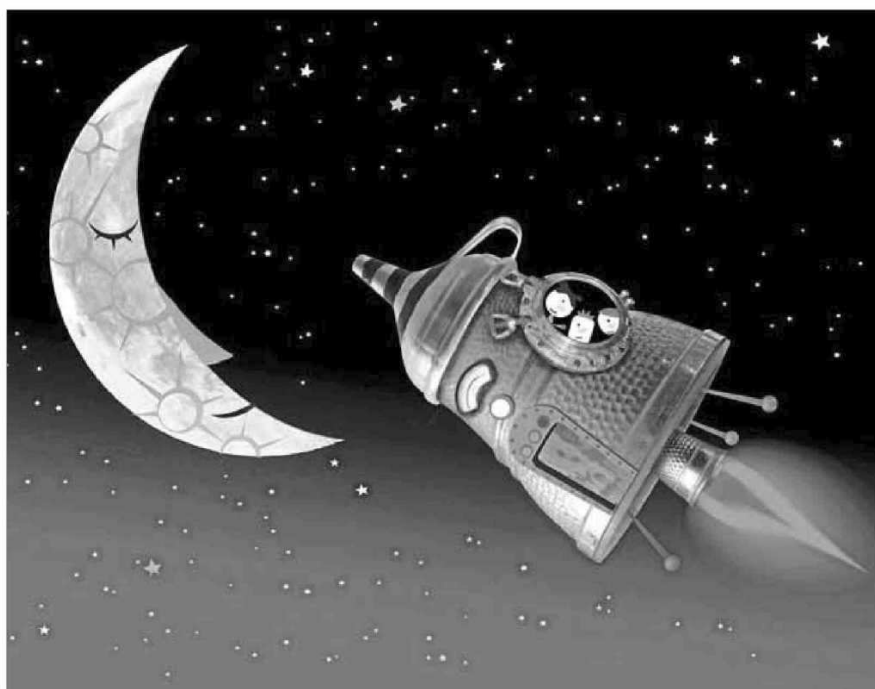
Ajuts imprescindibles

Dani Chicano
GIRONA



El dies 5 i 8 de desembre, a les 9 de la nit i a les 6 de la tarda, a la sala La Planeta i a El Teatre, de Bescanó, respectivament, en el marc de Temporada Alta, s'estrenaran els projectes guanyadors de la 5a edició dels premis Quim Masó a projectes de producció teatral, que inclouen el guardó que porta el nom del qui va ser un dels fundadors de Temporada Alta, i la beca Primer Acte de la Fundació Jaume Casademont, destinada a projectes de producció de caire familiar. Tots dos guardons dotats amb 30.000 euros en metàl·lic com a ajuda destinada a les despeses de producció. Els espectacles que s'estrenaran seran *Molly Sweeney* (Eteri), de Brian Friel, guanyador del Quim Masó, i *Viatge a la Lluna* (Murtra Ensemble), guanyador de la beca Primer Acte i elaborat a vuit mans entre Xavier Montsalvatge i Josep Maria Espinàs –material previ del qual es parteix i que conforma la primera part–, i Pau Miró i Albert Guinovart. En la presentació d'ahir es va fer un elogi de la implicació de la iniciativa privada en projectes artístics. El Quim Masó i la beca Primer Acte són un exemple de partenariat privat i públic que permet tirar endavant aquests projectes.

Retornament a Friel
Miquel Gorriz és el director de *Molly Sweeney*, i s'ha envoltat d'un equip artístic molt potent, responsable d'alguns dels millors espectacles del teatre català dels darrers anys,



La colla dels Pesquis, en el seu viatge cap a la Lluna en aquest espectacle de Murtra Ensemble ■ SEBASTIÀ SERRA

El Quim Masó i la beca Primer Acte són un exemple clar de partenariat privat i públic amb èxit

com ara *Alaska i altres deserts*, *L'home dels coixins*, *El silenci del mar*, *L'aigua*, *La strada*, *La mel*, *El fantàstic Francis Hardy*... Gorriz va confessar que, quan va sorgir la possibilitat de dirigir l'espectacle, va recordar que un

dels impactes més forts que havia rebut com a espectador va ser en assistir a un muntatge de *Dansa d'agost*, de Brian Friel: "La impressió va ser tal que, acabada la funció, em vaig tancar en un servei i vaig plorar". A *Molly Sweeney*, Friel parteix d'un relat del neuròleg Oliver Sacks (*Despertar-se*), inclòs al recull *Un antropòleg a Mart* (Anagrama). Partint d'una experiència científica, Sacks en fa un relat, i Friel el dramatitza, superant el "melodrama de la pobre cegueta". Cal dir que *Molly Sweeney*, cega, és la protagonista de l'obra i el seu marit Frank i el doctor Rice, un oftalmòleg, per diversos motius advocaran perquè s'operi, i així

poder veure-hi. La traducció de la peça de Friel és de Jordi Fité.

La Lluna dels Pesquis
La roda de premsa d'ahir va ser de pagès, com els famosos cinc minuts, densa, de manera que també es va presentar el projecte guanyador de la beca Primer Acte, convocada per la Fundació Casademont i a la qual donen suport l'Ajuntament de Bescanó, representat ahir per l'alcalde, Xavier Soy, el TNC –està en l'aire si continuarà o no en la propera edició– i el festival Temporada Alta. Es tracta de *Viatge a la Lluna*, una proposta familiar –apta per a públic a partir de 4 o 5 anys i fins als que n'han superat

el centenar– poc convencional que, com va dir-ne el director, Pau Miró, no subestima la intel·ligència dels nens i nenes. La primera part de la peça, que s'estrenarà a El Teatre, de Bescanó, es basa en la música escrita per Xavier Montsalvatge, i el text de Josep Maria Espinàs, als quals s'han d'afegir projeccions de les animacions de Jordi Caba a partir de les il·lustracions de Sebastià Serra. Anna Moliner i Miquel Cobos seran els narradors en aquesta primera part, mentre que en la segona augmentarà el seu protagonisme, perquè ja no hi haurà projeccions, i el que aportarà el fil narratiu de tot plegat serà el text del mateix Pau Miró,

que segueix el fil argumental iniciat per Espinàs amb la colla dels Pesquis que viatgen a la Lluna, i la música escrita per Albert Guinovart, que inclou quatre cançons i s'acosta al teatre musical. Interpretaran la música en directe els 14 músics de la Murtra Ensemble de Badalona, responsable, entre d'altres, d'una excel·lent versió d'*En Pere i el llop*, de Prokófiev, amb Josep Julien de narrador. Aquest espectacle es gravarà en DVD i per finançar-ho, Murtra Ensemble ha recorregut al *crowdfunding* (microaportacions per internet), a través del web de Verkami.

Nou jurat al premi

Ahir també es va obrir la convocatòria de la 6a edició del premi Quim Masó, que registra dues novetats. La primera és que de moment la beca Primer Acte no es convoca conjuntament aquest any, perquè s'està pendent dels ajuts pressupostaris i la continuïtat o no del TNC. La convocatòria s'obrirà possiblement a meitats de desembre. La segona novetat és la renovació gairebé total del jurat del premi Quim Masó. Només hi roman Pere Puig (La Planeta), essent baixa Alex Rigola, Begoña Barrena, Toni Casares i Salvador Sunyer. Acompanyaran Pere Puig els dramaturgs i directors Sergi Belbel i Jordi Casanovas, el periodista Andreu Gomila (*Ara i Tyme Out*) i Josep Domènech (Bitò Produccions). Guillem Terribas continuarà essent el secretari. Els responsables del premi han establert converses per tal que una de les bases del premi sigui que el Grec programi el projecte guanyador. ■



TEMPORADA ALTA 2011 – FESTIVAL DE TARDOR DE CATALUNYA

Més informació

- www.temporada-alta.net
- www.facebook.com/temporadaalta
- www.twitter.com/temporadaalta
- www.flickr.com/photos/temporada-alta
- www.youtube.com/temporadaalta2011
- www.apuntsdetemporada.cat

Venda d'entrades a partir del 15 de setembre a les 10h

- Terminals ServiCaixa
- www.servicaixa.com i www.temporada-alta.net
- Telèfon: 902 33 22 11
- No s'admeten devolucions o canvis d'entrades
- Horari taquilles
 - o De forma excepcional, del 13 al 16 de setembre inclosos, l'horari de totes les taquilles, inclosa la de la Sala La Planeta, serà de 10 a 17h
 - o Teatre Municipal de Girona: de dimarts a divendres de 13 a 17h
 - o Auditori Palau de Congressos: de dimarts a divendres de 12 a 14h
 - o Teatre de Salt: de dimarts a divendres de 20 21h
 - o A tots els espais d'actuació, venda fins una hora abans de l'espectacle

Abonaments a partir del 13 de setembre a les 10h

- Només a taquilla i al telèfon 902 888 390
 - o AB 10: 25% de descompte. A partir de 10 espectacles
 - o AB 6: 20% de descompte. A partir de 6 espectacles

Descomptes (excepte espectacles de públic familiar)

- Aturats, jubilats, majors 65 anys, menors 26 anys, Carnet Jove, La Vanguardia i Club Tr3sC: 15% de descompte. Taquilles i canals.
- Alumnes UdG i socis GEiEG: 15 % de descompte.
- Qltura Jove: entrades a 3€ (limitades, per espectacles a Girona). Taquilla.

Persones amb mobilitat reduïda

Per tal de garantir una atenció adequada a les seves necessitats és recomanable trucar prèviament als telèfons de la sala corresponent.

Espais d'actuació

GIRONA

TEATRE MUNICIPAL DE GIRONA
Plaça del Vi, 1 – Tel. 972 419 018 / 019

AUDITORI DE GIRONA
Pg. de la Devesa, 35 – Tel. 872 08 07 09

SALA LA PLANETA
Pg. Canalejas, 3 – Tel. 972 20 77 54

CENTRE CULTURAL LA MERCÈ
Pujada de la Mercè, 12
Tel. 972 22 33 05

PAVELLÓ FONTAJAU
Av. J. Tarradellas, 22-24
Tel. 972 22 61 36

SALA PLATEA-TOURMIX
Jeroni Reial de Fontclara, 4
Tel. 972 22 72 88

CARPA DE CIRC
Rambla Xavier Cugat, 2

SALT

TEATRE DE SALT
Plaça Sant Jaume 6-8
Tel. 972 40 20 04

SALA LA MIRONA
Amnistia Internacional s/n.
Tel. 972 20 01 22

FACTORIA COMA CROS
Sant Antoni, 1

SANT GREGORI

ESPAI LA PINEDA
Zona La Pineda s/n - Tel. 972 22 61 36

CELrà

L'ANIMAL A L'ESQUENA
Mas Espolla, s/n

BESCANÓ

TEATRE DE BESCANÓ
Major, s/n - Tel. 972 44 00 05